

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ Δ΄ ΕΝ ΧΑΛΚΗΔΟΝΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Οικονόμου Μαρίνου Κωνσταντίνου

Μελετώντας τις ευαγγελικές και αποστολικές περικοπές που όρισε η Εκκλησία να διαβάζονται κάθε Κυριακή, αλλά και κάθε γιορτή, ανακαλύπτει κανείς τέτοια αρμονία μεταξύ τους, ώστε να καταλήγει στο συμπέρασμα ότι πίσω από τους Πατέρες που τα όρισαν βρίσκεται το ίδιο το Άγιο Πνεύμα, ο Θεός.

Έτσι και στη σημερινή Κυριακή, που γιορτάζουμε τους Αγίους Πατέρες της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου, διαπιστώνουμε αυτή την αρμονία μεταξύ ευαγγελικού και αποστολικού αναγνώσματος με την τιμή προς τους Πατέρες της πιο πάνω Συνόδου.

Κοιτάζοντας το αποστολικό ανάγνωσμα, που είναι παρμένο από την προς Τίτον Επιστολή του Αποστόλου Παύλου, ακούμε τον Απόστολο να αναφέρεται στους «πεπιστευκότες τῷ Θεῷ» (Τίτ.3,8,) που δεν είναι άλλοι από τους Πατέρες της Εκκλησίας, Επισκόπους, Πρεσβυτέρους και Διακόνους. Και να τονίζει ότι αυτοί πρέπει να φροντίζουν για τα καλά έργα. Τονίζει, δηλαδή, την ευθύνη γι' αυτή την διακονία, ώστε να ωφελείται ο λαός.

Στη συνέχεια, επισημαίνει την ανάγκη της καθαρής πίστης και της προσοχής των χριστιανών από ανώφελες συζητήσεις που μπορεί να οδηγήσουν στην πλάνη. Μάλιστα, προτρέπει τους χριστιανούς να αποφεύγουν να μεταστρέψουν στην πίστη έναν αιρετικό (π.χ. μάρτυρα του Ιεχωβά), αν αυτός επιμένει στην πλάνη του. Αυτό έκαναν οι Πατέρες της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου, αλλά και όλοι οι Πατέρες των προηγούμενων Συνόδων. Ξεκαθάρισαν την πίστη από την πλάνη, κάθε φορά που αναφύοταν ένα πρόβλημα στην Εκκλησία. Η Δ΄ Οικουμενική Σύνοδος αντιμετώπισε την αίρεση του Μονοφυτισμού και τον ιδρυτή της, Ευτυχί, που έλεγε ότι η Θεία Φύση του Χριστού, απορρόφησε την ανθρωπίνη. Ταυτόχρονα, η Σύνοδος εξέφρασε την ορθόδοξη πίστη, ότι, δηλαδή, στον Χριστό υπάρχουν ασύγχυτα και οι δύο φύσεις, θεία και ανθρωπίνη.

Στο ευαγγέλιο της Κυριακής αυτής, που είναι συνέχεια της επί του Όρους ομιλίας, ο Κύριος απευθυνόμενος στον λαό τονίζει ότι Αυτός είναι το φως του κόσμου. Πολύ μεγάλος λόγος με βαριά ευθύνη. Την ευθύνη να είναι κάποιος φως, δηλαδή φωτεινός, μέσα σ' ένα κόσμο που επικρατεί πνευματικό σκοτάδι. Για να μπορέσει να το καταφέρει κάποιος, θα πρέπει να είναι συνδεδεμένος με την πηγή του φωτός, τον Θεό. Διαφορετικά, δεν μπορεί να διατηρήσει τη φωτεινότητα της ψυχής του, μέσα στην πνευματική μαυρίλα του κόσμου τούτου. Μετάνοια, επιστροφή, θεία κοινωνία, είναι τα κλειδιά για να διατηρηθεί το φως του Χριστού αναμμένο μέσα μας.

Ο χριστιανός, που είναι φως, συγκρίνεται από τον Κύριο με την πόλη που είναι πάνω σε ψηλό βουνό και φαίνεται από μακριά, όπως και με το λυχνάρι που φέγγει μέσα στο σπίτι. Το φως του χριστιανού, όταν ανάβει μέσα του, φωτίζει εκτός απ' αυτόν και όλα όσα βρίσκονται γύρω του. Την οικογένειά του, τους φίλους του,

την κοινωνία ολόκληρη. Τόσο μεγάλη είναι, λοιπόν, η σημασία να είμαστε εμείς οι χριστιανοί φωτισμένοι. Με την τήρηση των εντολών του Θεού, γινόμαστε παράδειγμα προς μίμηση και για τους γύρω μας. Κι ας μη λέμε πολλά λόγια. Η ζωή μας, όταν είναι Χριστομίμητη, αρκεί για να βοηθήσει και άλλους να πλησιάσουν τον Θεό.

Σκοπός της πνευματικής αυτής ζωής θα πρέπει να είναι η δόξα του Θεού. Γι' αυτό και ο Κύριος, προτρέποντας τους ανθρώπους να κάνουν έργα φωτός, τους εξηγά ότι δεν θα τα κάνουν για δόξα δική τους, αλλά για να δουν οι άλλοι τα καλά έργα των χριστιανών και να δοξάσουν τον Θεό Πατέρα τους. Αυτό το φως δεν θα πρέπει να είναι σε απόσταση από τον λόγο του Θεού. Χωρίς τήρηση των εντολών Του, δεν μπορεί κάποιος να γίνει φως. Θα μας πει στο κατά *Ιωάννη 14,15* ότι «*Εάν αγαπάτε με, τὰς ἐντολάς τὰς ἐμὰς τηρήσατε*». Άρα, χωρίς να τηρούμε τις εντολές Του, δεν μπορούμε να γίνουμε όμοιοι Του. Εάν λέμε ότι Τον αγαπούμε χωρίς να τηρούμε τις εντολές Του, λέμε ψέματα κατά το *Ιωαν. 2,4* «*ὁ λέγων, ἔγνωκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστί*».

Και για να επανέλθουμε στους Πατέρες που αναφέραμε στην αρχή, θα πει πιο κάτω ο Κύριος ότι, εκείνος που θα τηρήσει τις εντολές και θα διδάξει και άλλους, αυτός θα ονομασθεί μεγάλος στη βασιλεία των ουρανών. Αυτό έκαναν οι Πατέρες της Εκκλησίας. Και έπραξαν και δίδαξαν. Γι' αυτό η Εκκλησία τους ονόμασε «Μεγάλους», επειδή ακριβώς έκαναν πράξη τον λόγο του Θεού και με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος δίδαξαν την ορθή πίστη, την ορθοδοξία. Γι' αυτό η Εκκλησία τούς οφείλει πολλά. Και πιο πολύ, οφείλουμε να τους μιμηθούμε.

Γνωρίζοντας, λοιπόν, πού βρίσκεται το αληθινό φως, το φως που σώζει τον άνθρωπο και τον καθιστά πολίτη της Βασιλείας του Θεού, ας φροντίζουμε να ανανεώνουμε αυτό το φως μέσα μας. Με τα έργα μας, τις σκέψεις μας, τις προσευχές μας. Ας προσέχουμε, η φλόγα αυτή του φωτός της πίστης να διατηρείται άσβεστη, όπως τη διατήρησαν οι άγιοι Πατέρες μας. Αυτή θα μας κρατήσει ζωντανούς μέσα στον κυκεώνα της φουρτουνιασμένης ζωής μας.